

Vrijspraak in zaak van misbruik door turnleraar na 30 jaar

Castricum ■ De rechtbank in Alkmaar heeft de 59-jarige R.V. uit Castricum vrijgesproken van het misbruiken van een jongen van elf in 1992 en 1993. De aangever in deze zaak deed pas decennia later aangifte tegen zijn voormalige turnleraar.

De eis was anderhalf jaar celstraf, waarvan een half jaar voorwaardelijk. Hoewel de rechtbank de verklaringen van de aangever 'consistent en authentiek' vindt, is er geen steunbewijs en daarom werd de Castricummer vrijgesproken.

Het misbruik was volgens de aangever gebeurd op een turnkamp en later wekelijks in het lerarenhok op de turnclub. Hij stapte pas zo laat naar de politie, toen zijn neefjes elf jaar oud werden en hij zich realiseerde dat hij toen nog een kind was dat niets aan de situatie kon doen. Jarenlang nam hij het zichzelf kwalijk dat hij had meegedaan. Hij kreeg toen hij rond de veertig jaar oud was ook een vriendschapsverzoek via Facebook van de voormalige

turnleraar, waarna er een hoop bij hem los kwam.

De Castricummer werd in het verleden veroordeeld voor het seksueel misbruiken van zijn buurjongetje. Hij ontkende twee weken terug bij hoog en laag dat hij de voormalige leerling had misbruikt. Hij vond dat het allemaal maar roddels en verhalen waren, waartegen hij niets kon doen.

Andere getuigen, destijds tieners, verklaarden bij de politie dat ze in die periode over de vloer kwamen bij de Castricummer en daar Apfelkorn dronken en porno keken. Ook dat de man seksuele opmerkingen maakte en seks had met een andere jongen. Daarbij ging het niet om dezelfde soort handelingen en ook waren het wisselende verklaringen over tijden en plaatsen waar dit zou zijn gebeurd. De rechtbank zag er, in tegenstelling tot het openbaar ministerie, daarom geen schakelbewijs in. Daarom sprak de rechtbank de man vrij.

Jeannine Verhagen

Ook Nederlandse vlag in de raadszaal van Heemskerk

Heemskerk ■ De Heemskerkerse vlag staat al sinds maart in de raadszaal in het gemeentehuis. Daar komt de Nederlandse vlag bij.

Een motie hiertoe is door vijf fracties ingediend tijdens de laatste raadsvergadering: Het CDA, Hart voor Heemskerk, Forum voor Democratie, Heemskerk lokaal en de VVD.

Tijdens de vergadering is er

weinig discussie over dit plan. Sterker nog: hoofdindieners Sindo Núñez Queija legt uit dat de vlag mooi naast die van Heemskerk kan komen te staan en dat „de Nederlandse vlag op neutrale wijze tot uitdrukking brengt dat de gemeenteraad zijn werk verricht binnen de Nederlandse democratische rechtsorde.“ Daar is de gehele raad het roerend mee eens.

Expositie 'Reuzenarbeid van het Noordzeekanaal' geopend

Heerhugowaard ■ Het 150-jarig bestaan van het Noordzeekanaal vormt de aanleiding voor een nieuwe expositie in het hoofdkantoor van Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (HHNK) in Heerhugowaard, die donderdag is geopend.

Onder de noemer 'Reuzenarbeid' heeft het waterschap in samenwerking met historicus Willem van der Ham, specialist in waterstaatsgeschiedenis, deze fototentoonstelling gemaakt. Door hem geselecteerde beelden en teksten geven een indruk van de aanleg van het Noordzeekanaal. Van der Ham maakt daarbij tevens een koppeling met het beheergebied van HHNK en de huidige rol van kanaal.

Koning Willem III opende op 1 november 1876 het Noordzeekanaal, dat Amsterdam directe toegang gaf tot de zee. Met het steken van de eerste spade bij Velsen begon het werk op 8 maart 1865.

Twaalf jaar later had het landschap een onwaarschijnlijke transformatie doorgemaakt,

beaamt dagelijks HHNK-bestuurder Klazien Hartog. „De aanleg had grote gevolgen voor de inrichting van het gebied en daarmee voor de waterhuishouding in Noorderkwartier, een ingenieus systeem van peilen en waterlopen dat wij nog elke dag bijhouden.“

De totstandkoming van dit grote project viel samen met de uitvinding van de fotografie. Juist op dat moment experimenteerden fotografen met het vastleggen van dit soort werken. De foto's geven daarvoor een kwetsbaar beeld van de risico's en grootsheid van deze onderneming. 'Reuzenarbeid van het Noordzeekanaal' is gratis te bezoeken van maandag tot en met vrijdag van 9 tot 17 uur in de hal van het HHNK-hoofdkantoor aan het Stationsplein 136 in Heerhugowaard.

Meerdere keren per jaar probeert het waterschap tentoonstellingen rond het thema water te houden. In de museumruimte Waterschat zijn bovendien topstukken uit de collectie van HHNK te zien en is een audioguide te volgen.

REPORTAGE Vossen soms zo tam dat ze een spuitje moeten

'Mensen geven ze bitterballen en worstenbroodjes'

Een vosje dat naar je toe komt voor een stukje worst of een hapje van je brood. Het lijkt schattig, maar dat is het allerm minst. Niet alleen omdat het wilde dieren blijven, maar ook omdat het voeren van vossen ze uiteindelijk de dood in jaagt. „Doe het gewoon niet, je helpt ze er niet mee“, vertelt Colette Hesse van Dierenambulance Kennemerland. Een oproep die breed gedragen wordt door onder meer de wildopvang en de boswachter.

Leander Mascini
leander.mascini@mediahuis.nl

Velsen-Noord ■ De Dierenambulance Kennemerland is de laatste tijd ontzettend in de weer met vossen die bij Velsen-Noord en Wijk aan Zee rondlopen. „Het zijn er twee die een beetje mank lopen, waarvan een een welpje heeft. Die houden wij goed in de gaten“, vertelt Collette Hesse.

Bij die hulp stuiten ze op twee onoverkomelijke punten. De eerste is dat omstanders zich steeds vaker bemoeien als uiteindelijk besloten is om een vosje - vanwege gezondheidsredenen - te vangen. „Afgelopen donderdag was er een vrouw in bikini echt heel dreigend naar onze vrijwilligers toe op de Reynersweg (op de grens van Wijk aan Zee en Velsen-Noord, red.). Ze zou ze een kogel door de kop jagen als ze hem zouden vangen. En later heeft ze ook nog de telefoniste uitgescholden. We moesten echt de politie bellen om ons werk te kunnen doen.“

Vossen worden tam door het voeren.

De politie bevestigt dat zij moeten komen. „Het gaat om een persoon met onbegrepen gedrag“, legt een woordvoerder uit. „We weten wie het is, maar er is geen aanhouding verricht.“

Bitterballen

Maar dit is niet het belangrijkste punt dat Hesse wil maken. Want de dierenambulance merkt steeds vaker dat de vossen in de IJmond ontzettend tam zijn. „We weten dat er een kroeg is die bitterballen naar ze gooit. Maar je jaagt ze dan eigenlijk gewoon de dood in. Niet alleen omdat bitterballen slecht voer zijn – daar is geen discussie over mogelijk: er zijn genoeg konijnen en vogels voor vossen in deze regio, maar ook omdat ze hierdoor steeds tammer worden.“

„Dat tammer worden is niet alleen gevaarlijk gezien het verkeer, maar ook omdat dat ongewild het einde kan betekenen voor een vos. „Wij moeten vossen soms meemenen, zeg bijvoorbeeld met een open beenbreuk. Dan brengen wij ze naar een opvang. Daar worden ze weer opgelapt en weer uitgezet.“

De Dierenambulance roept bezoekers van het duin op de vossen niet te voeren.

FOTO'S GETTY IMAGES

Maar dat laatste kan niet als ze te tam zijn. Als ze echt afhankelijk zijn geworden van mensen, kunnen ze niet terug in het wild. En dan worden ze dus ingeslapen.“

Daarnaast is het volgens Hesse wachten op de eerste beet. „Hoe leuk en tam een vos ook kan zijn. Het blijven wilde dieren. Ze kunnen ongeduldig worden, bijvoorbeeld, en dan ineens bijten. Ze hebben soms ziektes, dus het is altijd oppassen. Daarom: voer ze gewoon niet.“

Worstenbroodjes

Gerrit Zant van Stichting De Toevlucht zucht diep als hem gevraagd wordt naar vossen die tam zijn. De opvang in Amsterdam is de plek waar de vossen uit de IJmond naartoe worden gebracht. „Er zit er een in het Science Park in Amsterdam, tussen de jongeren en yuppen“, vertelt hij. „Die geven hem puntjes kaas en worstenbroodjes. Die vos denkt dan: 'rot op, ik ga niet meer achter ratten aan, want ik krijg toch wel te eten'. En het erge is: dat krijgen we er bijna niet meer uit.“

Regelmatig krijgt hij vossen binnen die gewond zijn, maar eigenlijk te tam zijn om weer uitgezet te worden. „Meestal proberen we ze dan weer wild te krijgen door ze te isoleren. Soms wel maandenlang. Want wij laten de dieren pas weer los als ze zelfredzaam zijn. Ze moeten zelf een konijn of muis kunnen vangen. Ze moeten een prooi kunnen vangen, anders redder ze het niet“, legt hij uit.

Maar Zant weet ook dat als een vos eenmaal tam is, dat er bijna niet meer uit te krijgen is. Hij kent verhalen genoeg van mensen die de

„
Die vos denkt:
'rot op, ik ga niet
meer achter
ratten aan, want
ik krijg toch wel
te eten'

Gerrit Zant
Stichting De Toevlucht

„
Het blijven
wilde dieren. Ze
kunnen
ongeduldig
worden,
bijvoorbeeld, en
dan ineens
bijten

Colette Hesse
Dierenambulance Kennemerland

dieren voeren. „Zo was er in de Waterleidingduinen een man die geregeld met een rugzak vol hondenbrokken het duin in trok. Dan strooide hij dat uit en filmdie hij hoe de vossen ruzie kregen om die brokken. Uiteindelijk heeft hij een gebiedsverbod gehad.“

Volgens hem zijn de zorgen van Hesse meer dan terecht. „Soms zit een vos bij ons in de opvang wel drie maanden in isolatie. Dan wachten we tot hij echt weer wat feller is. Als hij wegschiet als wij het hok binnenkomen, dan zijn we op de goede weg“, legt hij uit.

Mocht een vos na maanden nog afhankelijk zijn, dan zit er niets anders op dan hem te laten inslapen, legt hij uit. „Maar dat doen we wel in samenspraak met een dierenarts, hoor. Weet je wat het is? Je moet ze anders uitzetten op een plek waar geen mensen zijn. Maar zo'n plek is er gewoon niet in Nederland. Dus ze verwilderen dan nooit meer.“

Liga

Het blijft oppassen met een tamme vos, dat vertelt ook Zant. „Stel, je loopt met je kind in een buggy in het park. En dat is een plek waar een vos regelmatig wordt gevoerd, maar waar net door regen een paar dagen geen mensen zijn geweest. Dan heeft die vos honger en kan het zomaar zo zijn dat hij voor de Liga van je kindje gaat. Hij hoeft dan niet eens meteen door te bijten, maar als hij het kind al een schram bezorgt, dan wordt de stadsjager ingehuurd en wordt hij afgeschoten.“

Als je dan toch een vos wil helpen, zet dan een schotelje water in de bosjes, aldus Zant. „Daar help je ze veel meer mee in deze hitte. Dan

donderen ze ook niet in de vijver. Want je wil niet weten hoeveel dieren – zoals egels – nu verdrinken, omdat ze er niet meer uitkomen.“ En ruim ook vooral afval op, stipt Zant nog aan. „Want je wil niet weten hoeveel ze nog eten na een barbecue van mensen in het park.“

Opportuniteit

Boswachter Serena van PWN ziet ook geregeld tamme vossen rondlopen bij de standopgangen en bij de campings in de IJmond. „Bij deze dieren kun je dan redelijk dicht in de buurt komen en ze storen zich niet aan je.“ Ook zij wijst dat vooral aan het voeren door mensen of doordat er eten blijft slingeren. „De vos is namelijk een opportunist en zal dat niet links laten liggen.“

Zij deelt dan ook de oproep van de Dierenambulance Kennemerland om vossen vooral met rust te laten, niet te voeren en je rotzooi na het eten op te ruimen. „Vossen en andere wilde dieren zijn erg goed in staat om hun eigen voedsel te zoeken en weten precies wat ze nodig hebben en wanneer. Daar hebben ze ons mensen helemaal niet bij nodig. Als je etenresten achterlaat of de vossen zelfs voert, raken ze gewend aan mensen en kunnen ze hun natuurlijke gedrag niet vertonen en hun plek in het ecosysteem niet behouden“, legt ook zij uit.

De vos heeft een natuurlijke angst voor de mens, en dat moet zo blijven, aldus de boswachter. „Want als er wel problemen ontstaan door voeren of het achterlaten van etenresten, is de vos de enige die de dupe hiervan wordt in dit verhaal.“